

9. feb. 1845

FAKTA

Dato:
9. feb. 1845

Sidetæl:
Dagbog D, side 8

Dagbogens placering:
Den Hirschsprungske Samling

Trykt udgave:
Jesper Svenningsen (red.): Seks år af
et liv. Johan Thomas Lundbye –
Dagbøger om tro, skæbne, kunst og
kærlighed, København 2018, s. 250

TRANSSKRIFTION

9 Febr 1845.

Angest

Jeg gaaer i en formelig Angest for det Øieblik, da jeg skal underrette Høyen¹ om min Hensigt: at indgive Ansøgning om Stipendium. Det maa dog være Tegn til, at jeg er uhyre svag og uvant med at handle selv – jeg, som drømte om erhvervet Selvstændighed! –

---

¹ Kunsthistoriker N.L. Høyen (1798-1870), der forventeligt ville være imod Lundbyes planer om at rejse til Italien.

8.
naar den Trængs ledes Tanken gaae tilbage over et henrindende
Liv, og da først ser over den dunkle Barndom som Nattes Liv
over det edle Maa som bedrøvelige Jorden; men da staar deaeken som
den lille Olsgerist, Linsen faaer det klarblikpunkt. Naar Sacramen-
tet er forrettet efter kristi Andstiftelse, da er det et Tilraaen om Optagel-
se i hans Samfund, hvor der Tilgaaer og Sjælsforladelse. - saa
leder ontrent kan jeg tænke hans Ord, og de glæder mig meget, og
jeg bestemte kunde opskrives som, men naar først Maade er fremtidig,
sandselig at gjenføres, dermed gjør hans derlige Sprag, begerstret
som en Paapætte, et dygt og mindeligt Andstift, der seer glom-
mes, og lille skatter, jeg har end opskrivede Erindringer.
9 Febr 1845.
Angest
Jeg gaaer i en formelig Angest for det Publik, da jeg skal underrette Kløjen
om min Afsejning: at indgive Ansøgning om Stipendium. Det maas
dog være Tegn til at jeg er ubegreb og svært med at handle
sels - jeg som drømte om selvstændighed!
Det Væreste fortæller.
16 Febr 45.
Saa staar jeg da i Begreb med at indgive min Ansøgning om Stipendium,
Gudsnaa, den maas bevilges! To Samtaler har jeg haft med Kløjen i den
Aarsledning, han er ikke for at jeg skal best, og har talt deres Ord i den
Aarsledning, men ogsaa kjærligt har han talt og vist sit Sindelag
imod mig, som det sjældent træder frem. Han siger jeg vilde blive et
let Bytte for den Første, jeg maatte føle mig tilladt af, Dusseldorfer saa det
som Mændene. Er det muligt, at han jeg har pleied: mange Aar,
og troet, saa mit Livs Nærm, saa det skal glom med? Han sagde:
at jeg havde end sin ingen bestemt Tone anlaet. Er det ogsaa muligt?
Lai da huer Værdik og huer Stemme, der klæng saa dybt i mit
Jes, naar den kæn sagde: mit Billed var ægte dansk, og er det med,
saa det ikke gaaer egne Tænk i det Naturs som fangsede mig
og blev Gjenstande for min Pensel? Naar det ikke det Sten, noget